

+
 +
 +

Johannes
 W. W.
 - on the 1st of March
 in
 N. H.
 1899

СЕДЕМДЕСЕТ И СЕДМО ПЪТЕШЕСТВИЕ

*Пътят на хората е различен -
от онези, които са в недоимък, отнема,
за да дари имащите в излишък.
От „Строфа 77“*

Да не желаяш да показваш мъдрост,
означава да не оставаши при постигнатото.
Така постъпва наистина само мъдрият,
който никога не се обвързва.
Той вижда разликата между Небесния път
и Пътя на хората,
и не се учудва от нея.

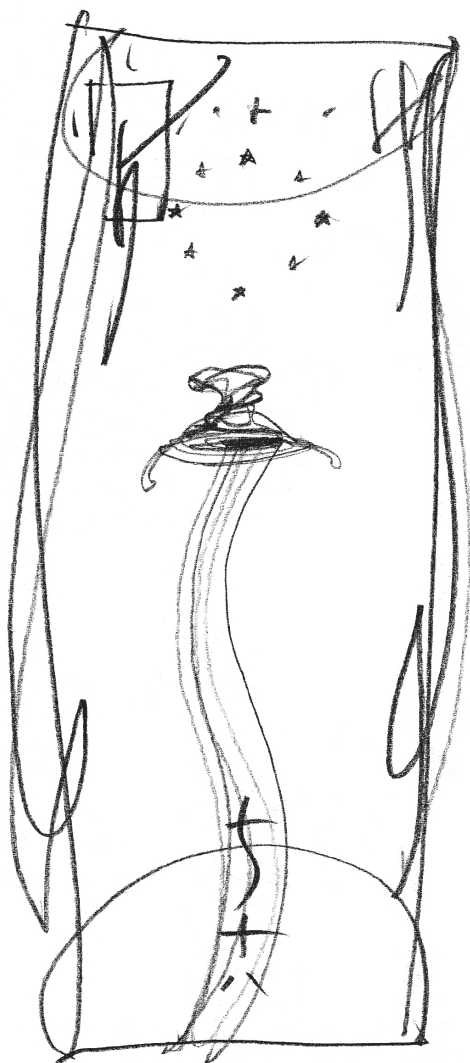
Небесният път отнема онова, което е в повече
и добавя там където недостига.

Пътя на хората е друг.
Той отнема, от тези които нямат
и добавя на тези които имат предостатъчно.
Не е лесно да се проумее,
че това е в Ред на нещата.

Затова и мъдрите са малцина.

Богатството не е в излишеството
по Пътя на хората,
а в най-великото просветление -
да даряваш Небесния път
с всичко,
което имаш в повече,
преди да те призват да стъпиш на него.

Това е хармонията
между Пътя на хората
и Небесния път.
Върху нея се гради
космическата загадка,
наречена Пътя на постигането.

十
 十
 八

O'Brien
 Curran
 Bodine

СЕДЕМДЕСЕТ И ОСМО ПЪТЕШЕСТВИЕ

*Слабото побеждава здравето;
мекото побеждава твърдото.
От „Строфа 78“*

Защо го повтаряме непрекъснато това
за непобедимостта на слабото и мекото
наг здравето и твърдото?
Защото всички го знаят,
но никой не го владее.
Повторението е Майката на познанието,
но Реда на нещата е друг.
Кое друго може без усилие
да бъде най-мекото и слабото,
а срещу твърдото и здравето
да бъде най-силното,
като водата?

Човешкият дух!

Единственият пътешественик,
който опознава Пътя от край до край,
гори и тялото да го предаде и изостави.
Но за това тялото е смъртно,
а духът е безсмъртен,
твърдим отдавна на Земята.

Но какво е решил Бащата на нещата,
когато е сътворявал Света
и създавал човека.
Кой знае?
Аз не зная!
А и да съм го научил,
не го помня.

Духът се връща обратно тук
в ново тяло, с нова мисия и без памет
за поправителното му земно пътешествие
по Пътя.

Такъв навярно е Реда на нещата.
Но,
кое в нашето разбиране за него е сигурно!

индустриализация
 и
 развитие
 (на территории)
 Восток XX века развитие индустрии?
 не предположить по данным ссылок?

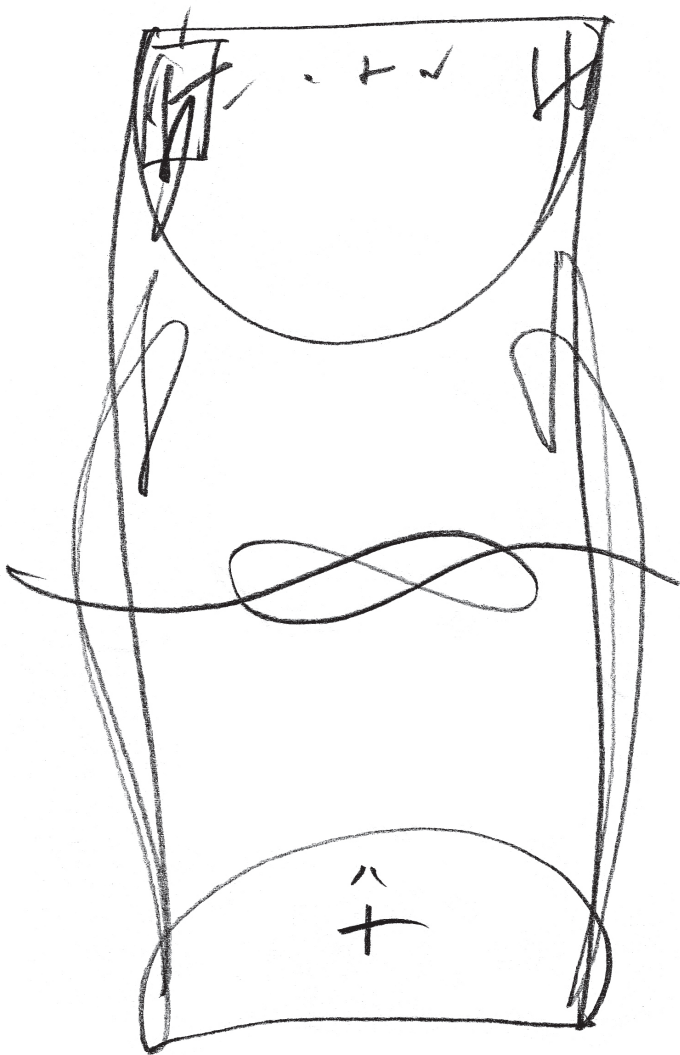
СЕДЕМДЕСЕТ И ДЕВЕТО ПЪТЕШЕСТВИЕ

*Пътят и Небето никого не предпочита,
но винаги е с добрия..
От „Строфа 79“*

Голямата злина е като дълга змия,
уж те подминава,
а все до теб пълзи.
А и да те подмине най-после
в теб като видение ще се яви отново.
Затова казват,
че голямата злина,
както и да се погасява,
злина след нея все остава.
Дълговете са като злото,
главницата им връщаш,
но не се издължаваш,
лихвата пълзи като змия.
Тук е дилемата.
Свещена ли е лихвата!
Мъдрецът твърди, че държи полицата,
Постигналият Пътя я пази,
но те не карали хората да връщат дълга си.
Непостигналият Пътя вършел тази работа.

Лихвата си има своите стражи.
Те добрите или лошите са на Пътя на хората?

Щом е в Реда на нещата
нищо да не е така, както изглежда,
това няма значение.
Не може да е толкова важно,
че Пътят и Небето са винаги с добрия.
По-важно е,
ако са неподкупни
и наистина никого не предпочитат.

$\hat{+}$
 bygone began
 &

ОСЕМДЕСЕТО ПЪТЕШЕСТВИЕ

*...макар да имат брони и оръжия,
да не се строяват за бой;
От „Строфа 80“*

Пожеланията-химери не са от днес.
Сигурно ги иска Реда на нещата,
щом тези отпреди четвърт милион години,
са същите
като тези днес.
Само дето невъзможността
на събъждането им е все по-осезаемо.
Хората са все повече на път,
храната не им е сладка,
грехите им не са красиви,
селищата им не са спокойни,
странстват надалеч
и все по-често се строяват за бой.
Мъдрецът толкова отдавна е пожелал това,
което лъжецът обещава днес,
за да яхне себеподобните
и го пренесат по Пътя.

Мъдрецът не е лъжец
и лъжецът не е мъдрец.

11
+

Wm. W.
Hedge

ОСЕМДЕСЕТ И ПЪРВО ПЪТЕШЕСТВИЕ

*Верните думи не са красиви.
Красивите думи не са верни.
От „Строфа 81“*

Богатият, богат ли е,
ако богатството му не носи радост?
Бедният беден ли е,
ако бедността сплотява дома му?
Да имаш и да нямаш,
не е едно и също.
Както и да имаш, но да си скъперник,
или да нямаш, а да даряваш.

Нищо не е толкова истинско,
колкото е преживяването.

Да изричаш с красиви думи лъжи
не е преживяване.
Да искаш да чуваш верните думи за нещата
е уважение
към бяло-черната същност на живота.
Съгбата
да бъдеш неговата четвърта подпорна колона,
редом до тези
на Красотата, Силата и Мъдростта,
е преживяване.

Храмът приема мнозина,
но малцина си тръгват от него избрани.
Слънчевата пътека към Вечния изток
е по-тясна от Пътя.